

Consiliul Local al Municipiului Sfântu Gheorghe

Către

Parlamentul și Guvernul României

Orice reformă administrativă dintr-o țară trebuie să se realizeze în primul rând având în vedere interesele pe termen lung ale populației, respectarea principiilor democrației și ale angajamentelor internaționale ale țării respective. La delimitarea unităților administrativ-teritoriale se va ține cont în mod obligatoriu de voința populației din unitatea respectivă. Un astfel de proces trebuie să fie bazat pe un studiu elaborat de specialiști, cu excluderea intereselor politice de moment. Un astfel de studiu a fost elaborat în România de o comisie de experți, având în frunte pe profesorul de drept constituțional Ioan Stanomir. (RAPORT al Comisiei Prezidențiale de Analiză a Regimului Politic și Constituțional din România) Raportul acordă o atenție specială teritoriilor locuite de minorități naționale, care necesită tratament special, în prisma unor convenții internaționale ratificate de România, afirmând:

„Orice efort de reorganizare administrativă este obligatoriu să ia în considerare dimensiunile care țin de protecția minorităților naționale. Și ceasta cu atât mai mult cu cât este important ca acest efort să conducă la efecte secundare de natură să afecteze identitatea acestor minorități naționale: este vorba de un punct foarte sensibil al oricărei reforme administrative, fiindcă această realitate a caracterizat reorganizările administrative precedente. Din acest punct de vedere, unele acte normative internaționale trebuie luate în considerare:

- Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, ratificată de către România prin Legea nr. 282/2007, în art. 7 (obiective și principii), stabilește că, „în ceea ce privește limbile regionale sau minoritare, în zonele în care aceste limbi sunt folosite și în funcție de situația fiecărei limbi, părțile își întemeiază politica, legislația și practica pe următoarele obiective și principii: ... b) respectarea ariei geografice a fiecărei limbi regionale sau minoritare, în așa fel încât diviziunile administrative existente ori noi să nu constituie un obstacol pentru promovarea respectivei limbi regionale sau minoritare.”

- de asemenea, conform art. 16 din Convenția cadru pentru protecția minorităților naționale, ratificată prin Legea nr. 33/1995, „părțile se vor abține să ia măsuri care, modificând proporțiile populației din arii locuite de persoane aparținând minorităților naționale, sunt îndreptate împotriva drepturilor și libertăților decurgând din principiile înscrise în prezenta convenție-cadru”.

- o problemă specifică este ridicată de art. 5 din Carta europeană a autonomiei locale, ratificată prin Legea nr. 199/1997, care reglementează protecția limitelor teritoriale ale unităților administrativ-teritoriale, și conform căreia „pentru orice modificare a limitelor teritoriale locale, colectivitățile locale în cauză trebuie să fie consultate în prealabil, eventual pe cale de referendum, acolo unde legea permite” etc.

În concluzie, trasarea limitelor noilor regiuni trebuie efectuată cu respectarea acestor principii, care ar trebui reluate în textul legii fundamentale, în articolul care va reglementa organizarea administrativ-teritorială.,,

Articolul 11. din Recomandarea 1201/1993 a Adunării Parlamentare al Consiliului Europei stipulează, că „în acele regiuni, unde persoanele care aparțin unei minorități

naționale formează majoritatea, aceștia au dreptul la organe administrative autonome sau la statut special, în concordanță cu situația lor istorică sau teritorială specifică”.

În cazul Rezoluției 1334/2003 a Adunării Parlamentare al Consiliului Europei însuși titlul precizează, că regiunile autonome din Europa sunt exemple pozitive în soluționarea conflictelor. Articolul 12 din această recomandare stipulează, că faptul că un stat este unitar nu vine în contradicție cu existența pe teritoriul lui a unor regiuni autonome, iar articolul 16 vorbește despre necesitatea, ca statul să trateze cu înțelegere dacă o comunitate etnică cu tradiții istorice solicită autodeterminare.

Cu ocazia aderării la Consiliul Europei, România s-a angajat unilateral, să respecte aceste recomandări, iar de atunci a afirmat de foarte multe ori, că politica sa față de minorități se bazează pe principiile europene.

Cu ocazia vizitei din aprilie 2013 la Consiliul Europei, premierul Victor Ponta a promis, că la regionalizarea țării se vor respecta toate angajamentele internaționale ale României.

Cu toate acestea, România nu a pus în practică nimic din aceste principii, ba mai mult, cu ocazia procedurii legislative legate de proiectul de lege privind Statutul de autonomie al Ținutului Secuiesc, Consiliul Legislativ al parlamentului, dând o interpretare abuzivă și de rea credință articolului 12 din recomandarea 1201, l-a folosit aceasta drept argument tocmai **împotriva** drepturilor colective.

Cei peste 23 de ani care au trecut din decembrie 1989 au demonstrat, că aceste probleme ale poporului secuiesc nu se pot rezolva la nivelul statului.

Din 1993, formațiunile politice maghiare din România au depus eforturi considerabile, pentru ca în cadrul statului să înceapă o dezbatere deschisă și la obiect despre autonomie. Mulțumit acestor eforturi, deja se poate vorbi în public, obiectiv și fără patimi despre acest subiect. Un fapt deosebit de important este acela, că în 2007-2008 s-a organizat un referendum în Ținutul Secuiesc, al cărui rezultat este extrem de clar: 210.000 de persoane (peste 99% dintre cei care au participat) s-au pronunțat în favoarea autonomiei Ținutului Secuiesc. Într-o democrație doleanțele poporului sunt respectate, așa ar trebui să procedeze și autoritățile din România.

În privința suportului extern însă situație este mai puțin fericită. Guvernul și parlamentul de la București - prin diferite metode - au reușit mereu să creeze impresia falsă, că procedează în mod democratic, respectând voința poporului secuiesc. Ar fi deci un pas extrem de important, dacă autoritățile locale din Ținutul Secuiesc ar formula critici cu privire la așa zisa rezolvare a problemelor minorităților naționale din România, respectiv cu privire la preconizata regionalizare a țării, care în forma propusă de guvern ar avea consecințe deosebit de nefaste pentru Ținutul Secuiesc, și ar formula chiar ei doleanța comunităților pe care le reprezintă. Din aceste motive, ca reprezentanți ai municipiului Sfântu Gheorghe adoptăm prezenta

Petiție

prin care:

- Solicităm Parlamentului și Guvernului României, să respecte toate angajamentele internaționale ale României, în domeniul protecției minorităților naționale.

(2) În acest sens solicităm cu precădere respectarea principiilor conținute în art. 11 din Recomandarea 1201/1993 și art. 12 și art. 16 din Recomandarea 1334/2003 ale Adunării Parlamentare al Consiliului Europei, respectiv Carta Europeană a Limbilor Regionale sau Minoritare.

- Solicităm, ca să se creeze o regiune administrativă a României, care să fie denumită Ținutul Secuiesc, și care să cuprindă toate localitățile din anexa la prezentul memorandum și numai aceste localități.

- Solicităm un statut autonom acestei regiuni, pe baza unei legi organice, ce va fi înaintat parlamentului României.

- Solicităm ca delimitarea subdiviziunilor administrative din cadrul acestei regiuni să se realizeze prin referendum local.

- Solicităm, ca în acele unități teritorial-administrative în care ponderea unei minorități naționale depășește 10%, limba acesteia să fie recunoscută ca și limbă oficială în unitățile teritorial-administrative respective, având același statut cu limba oficială a statului.

_____, la ____ ____ 2014

În numele Consiliului Local _____

Președinte de ședință: _____

Semnătura: _____

